

[Finansministeren.]

det nuværende niveau, er dette jo højere end det, man dengang regnede med som det normale, årlige, almindelige prisstigningsniveau, som dengang vel nok var 5-6 pct. Jeg vil ikke afvise, at hvis det viser sig at blive et fast led i vores økonomi, at vi skal have en stigningstakt på 7-8, måske 9 pct. om året, er der basis for, at man kan se på disse ting.

Jens Foged: Jeg tager ordet i anledning af, at finansministeren bruger vendingen 7-8-9 pct. i inflationsstigning på fast ejendom. De oplysninger, der foreligger netop nu efter 15. almindelige vurdering, har ministeren jo nok fået i hænde, og de viser, at af landets 277 kommuner har de 145 kommuner en stigning på over 100 pct. fra 13. til 15. almindelige vurdering. Det vil altså sige over 12 pct. årligt. Det er helt anderledes store tal, det drejer sig om, så finansministeren kan vist godt begynde at tage det op til debat allerede nu. Stigningen er ikke 6 pct., den er heller ikke 7 pct., den er heller ikke 8 pct., den er 12 pct., og der er nogle kommuner, den er endnu større i. Der er altså 145 kommuner ud af 277, der har over 100 pct. stigning, og derfor lyder mit spørgsmål: kunne finansministeren ikke lige så vel nu, som når formueskatten skal justeres, foreslå, at der finder en justering sted? Man kunne eventuelt benytte 1969-vurderingen i stedet for 1965-vurderingen som basis, som finansministeren er så flittig til, når det er formueskatten, det drejer sig om.

Finansministeren (Grünbaum): Det er godt at stille spørgsmål, men det er også godt, hvis man hører efter, for jeg har jo faktisk svaret på forhånd. Det er nemlig ikke procenten for prisstigningen på fast ejendom, vi snakker om. Den procent på 6, der er fastlagt i loven, er en procent for den almindelige prisudvikling i samfundet, idet man har ment, at den særlige prisstigning, der er på fast ejendom, og som vi jo alle ved er højere, til en vis grad skulle inddrages til

samfundet. Det er det, der sker gennem kapitalvindingsskatten, så jeg kan ikke se, at hr. Jens Fogeds spørgsmål giver mig nogen som helst begrundelse for at ændre det svar, jeg allerede har givet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Palle Simonsen* til arbejdsministeren:

„Vil lønmodtagere, der i henhold til aktieselskabsloven bliver indvalgt i en selskabsbestyrelse, risikere at miste dækning for deres tilgodehavende ved udlodning fra lønmodtagernes garantifond?“

(Spm. nr. 30).

Skriftlig begrundelse.

Formanden for Foreningen af Arbejdsledere i Danmark har i Berlingske Tidende den 29. ds. givet udtryk for, at lønmodtagere, der er medlemmer af et aktieselskabsbestyrelse, i henhold til den nye aktieselskabslov ikke er omfattet af lønmodtagernes garantifond. Det vil sige, at de pågældende i tilfælde af konkurs ikke får den dækning, der bliver deres kolleger til del, og at dette skyldes, at de er bestyrelsesmedlemmer. Mit spørgsmål har til hensigt at give ministeren lejlighed til nærmere at bedømme det her rejste problem.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det spørgsmål, hr. Palle Simonsen har stillet, går jo på, om lønmodtagere, der i henhold til aktieselskabsloven bliver indvalgt i en selskabsbestyrelse, risikerer at miste dækning for deres tilgodehavende ved udlodning fra lønmodtagernes garantifond.

Hertil vil jeg sige, at jeg er klar over, at der med vedtagelsen af den nye aktieselskabslov og anpartsselskabslov er opstået et problem, og jeg kan sige, at der efter gældende ret er usikkerhed om, hvorvidt medlemmer af en bestyrelse, der tillige udfører almindeligt lønarbejde i virksomheden, har et privilegeret krav i konkurslovens for-